

Līga Bagrova

2012./2013.gadu mijā viss manī izmainījās. Es vienkārši nolēmu kļūt mierīga. Darbā nestrīdēties ar priekšnieci, mājās ar vīru un dēliem. Centos nedusmoties ne uz vienu. Līdz Mācības atrašanai vēl bija gandrīz gads. Visu laiku mani virzīja doma, jāpiezvana draudzenei Mundrai, viņa man pateiks kaut ko svarīgu! Bet kā lai to izskaidro, kā lai tā zvana...? 2013.gada rudenī biju aizgājusi no darba, bezmiega izmocīta. Likās ka sajukšu prātā. Kādu dienu atbrauca Mundra. Es viņai izstāstīju par savām sajūtām. Viņa man iedeva Mātes Marijas Rozāriju grāmatiņu. Nespēju noticēt tam, ka man tie jālasa. Nakts bija smaga, piecēlos un gāju pēc grāmatiņas. Sāku lasīt, asaras lija straumēm. Izlasīju trīs Rozārijus un beidzot sajutu, ka varēšu aizmigt. Tā sākās mans ceļš. Caur grūtībām un ērkšķiem, bet uz Mieru, Mīlestību un Ticību. No dzīvesvietas Rīgā uz Suntažiem, no gaļēdājas uz vegānu.

Rozāriju un lūgšanu laikā kā brīnišķas balvas aizvērtu acu priekšā saņēmu krāšņas ainas. Dažas no tām mēģināju uzzīmēt...

Kad sāku lasīt vēstījumus, viss manī mainījās. Izlasot **2012. gada 23.decembra Elohima Miera** Vēstījumu, sapratu ka viņa spēcīgās vibrācijas bija mani pamodinājušas.

Dzīvojām ar ģimeni Rīgā. Divstāvu mājā. Lūgšanu laikā iztēlojos, ka mana mīlestība ieskauj visu māju. Otrajā stāvā dzīvoja kaimiņu pāris, kuri stipri dzēra. Man bija liels pārsteigums, kad viņi pārstāja dzert un pat nopirka mašīnu...

Tā es arī tagad katru dienu sūtu Mīlestību un Mieru saviem līdzcilvēkiem. Zinu un ticu, ka agrāk vai vēlāk tas iedarbosies.

Mani ļoti ietekmēja **Gautamas Budas 7.marta 2007.g. Vēstījums "Par pašreizējo situāciju uz Zemes"**. Vēstījumā ir ietverta lūgšana

" Ak, Zeme, es zinu, ka tev ir grūti, es zinu ka tev vajadzīga mana palīdzība šajā dienā. ES ESMU TAS, KAS ESMU vārdā es lūdzu manu Augstāko ES atdot to Dievišķo enerģiju, kas šodien nonāk manā svētnīcā stāvokļa stabilizācijai uz Zemes."

Šo lūgšanu tagad skaitu katru dienu. Šis Vēstījums man lika pārdomāt, ko es varu mainīt, labot, palīdzēt... Kādu dienu, pastaigājoties pa Šmerļa mežu, sapratu, ka varu savākt atkritumus. Cilvēki brīnījās, bet es attīrīju bērnu rotaļu laukumiņu no cigarešu izsmēķiem, stikliem un citiem atkritumiem. Visu to nesu uz mājas atkritumu kasti. Tas bija smagi, bet reizē arī tik viegli... Arī tagad ikreiz, kad dodos uz mežu, man līdzī ir maiss atkritumiem. Sākumā vīrs nespēja saprast, kam man tas vajadzīgs, bet tagad tik nopūšas un atver mašīnas bagāžnieku.

Rīgā dzīvot palika aizvien grūtāk. Pasliktinājās veselība.

Izrunājāties ar ģimeni, nolēmām dzīvokli pārdot un pārcelties uz kādu mazpilsētu. Es protams gribēju uz laukiem. Lūdzos un saņēmu atbildi, nebēdājies viss notiks. Tā arī bija, kad atbraucām skatīties šo māju, visiem tā iepatīkās. Tagad dzīvojam Suntažos Ogres novadā.

Bez lūgšanām un Vēstījumu lasīšanas mana dzīve vairs nav iedomājama.

Ticiet un lūdziet, palīdziet citiem nesavtīgi un piedodiet saviem pāri darītājiem, lai cik grūti tas nebūtu!

Liels paldies Tatjanai Mikušīnai un visiem Gaismas Skolotājiem! Paldies Sirius vietnes veidotājiem, paldies izdevniecībai "Sol Vita", paldies visiem, kas tulko Vēstījumus, paldies manai draudzenei Mundrai Riekstiņai!

Dziļā cieņā un mīlestībā Līga Bagrova

